

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Peticijų komitetas

2012/2308(INI)

23.9.2013

NUOMONĖ

Peticijų komiteto

pateikta Konstitucinių reikalų komitetui

dėl Europos Sąjungos institucijų būstinių vietos
(2012/2308(INI))

Nuomonės referentas: Giles Chichester

PA_NonLeg

PASIŪLYMAI

Peticijų komitetas ragina atsakingą Konstitucinių reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į 1992 m. gruodžio 11–12 d. Edinburgo Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas;
 - A. kadangi pateiktos šešios peticijos, kuriose raginama nutraukti Europos Parlamento veiklos vykdymą daugiau negu vienoje darbo vietoje; kadangi vieną iš šių peticijų (peticija Nr. 0630/2006) pasirašė per milijoną ES piliečių;
 - B. kadangi krizės metu Europos Parlamentas, vadovaudamasis solidarumo su Europos Sąjungos piliečiais principu, turi labiau susitelkti į taupymą, susijusį su administravimu;
 - C. kadangi nuo 2006 m. Peticijų komiteto mėginimai svarstyti šį klausimą Parlamento lygmeniu vis dar nedavė rezultatų nežiūrint į tai, kad šis klausimas kelia didelį ES piliečių ir EP narių susidomėjimą; kadangi tai, kad nevyksta atviros diskusijos, prieštarauja vertybėms, kurias turi įkūnyti Europos Parlamentas;
 - D. kadangi EP nariai keletą kartų prašė Parlamento administracijos užsakyti „Eurobarometro“ tyrimą, kuriame ES piliečiai pateiktų savo požiūrį į Parlamento įsikūrimą ne vienoje būstinės vietoje;
1. teigiamai vertina Konstitucinių reikalų komiteto sprendimą parengti pranešimą dėl Europos Sąjungos institucijų būstinių vietos; pritaria principui, kad turėdamas vieną būstinę Europos Parlamentas dirbtų veiksmingiau, taupiau ir ekologiškiau, pažymi, jog tai, kad ir toliau kas mėnesį važinėjama tarp Briuselio ir Strasbūro, daugeliui ES piliečių tapo neigiamu simboliu, o kad tai kenkia Europos Sąjungos reputacijai, ypač laikais, kai dėl finansų krizės valstybėse narėse turėjo būti smarkiai ir skausmingai sumažintos išlaidos;
 2. be to, pažymi, kad Europos Parlamento biudžete būtų galima dar sutaupyti lėšų sumažinant komitetų, frakcijų ir delegacijų posėdžių, vykstančių ne oficialiose Parlamento darbo vietose, skaičių;
 3. prašo administracijos pateikti išsamią Parlamento biudžeto lėšų, kurias būtų galima sutaupyti, jeigu Parlamentas turėtų tik vieną darbo vietą (Briuselyje), analizę; prašo įtraukti į šią analizę biudžeto aspektus ir papildomas išlaidas, pvz., lėšas, kurias būtų galima sutaupyti nepraradus darbo laiko ir veiksmingumo;
 4. gerbia istorines priežastis, dėl kurių Parlamento plenarinės sesijos rengiamos Strasbūre, ir Sutarties reikalavimus, dėl kurių būtina taikyti trijų darbo vietų sistemą; visgi primygtinai tvirtina, kad tokia tvarka negali tęstis amžinai, yra netvari ir kad pats Parlamentas, atsižvelgdamas į demokratinius principus, turi sugebėti diskutuoti ir išdėstyti, ko norėtų ateityje;
 5. ragina atitinkamas Europos Parlamento tarnybas atlikti Liuksemburgo valdžios institucijų ir Europos Parlamento susitarimo dėl Liuksemburge dirbančių darbuotojų skaičiaus

vertinimą, atsižvelgiant į Parlamento poreikių persvarstymą; šis vertinimas turėtų apimti pasiūlymus dėl šio susitarimo persvarstymo, nepažeidžiant teisinių nuostatų;

6. ragina Parlamento administraciją užsakyti „Eurobarometro“ ar panašias profesionalias apklausas atliekančią tarnybą, kad iki 2014 m. sausio 1 d. būtų atlikta ES piliečių apklausa ir išsiaiškintas jų požiūris į ir tolesnį Parlamento veiklos vykdymą ne vienoje būstinės vietoje, konkrečiai atsižvelgiant į tokios darbo tvarkos lemiamas išlaidas finansiniu, aplinkosaugos ir veiksmingumo atžvilgiu;
7. ragina Parlamentą diskutuoti ir pareikšti nuomonę, ar dabartinė tvarka turėtų būti taikoma toliau, ir, jei bus surinkta pakankama balsų dauguma, rekomenduoja, kad Parlamentas inicijuotų Sutarties persvarstymo procedūrą pagal Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnį.

AIŠKINAMOJI DALIS

Istorinės ir teisinės aplinkybės

Per 1992 m. gruodį vykusį Europos Vadovų Tarybos susitikimą valstybių narių vyriausybių vadovai priėmė sprendimą dėl ES institucijų būstinių vietos. Kalbant apie Europos Parlamentą, jie pažymėjo:

„Europos Parlamento būstinė yra Strasbūre, kur rengiama dvylika kas mėnesinių plenarinių posėdžių sesijų, įskaitant plenarinių posėdžių biudžeto klausimais sesiją. Papildomos plenarinių posėdžių sesijos rengiamos Briuselyje. Europos Parlamento komitetai posėdžiauja Briuselyje. Europos Parlamento ir jo skyrių generalinis sekretoriatas lieka Liuksemburge.“

Edinburgo sprendimą valstybės narės įtraukė į 1997 m. Amsterdamo sutarties Protokolą Nr. 6.

Bėgant metams, ypač 2009 m. įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos Parlamento galios gerokai išsaugo. Kaip ir dauguma parlamentų, jis daugeliu aspektų įgaliotas priimti sprendimus dėl savo darbo tvarkos. Tačiau Edinburgo sprendimu / Protokolu Nr. 6 ribojamos jo galios spręsti, kada ir kur jis posėdžiauja.

Norint pakeisti oficialią Parlamento būstinę ir visapusiškai įgalioti Parlamentą nuspręsti, kada ir kur jam posėdžiauti, būtina pakeisti Sutartį, taigi tai gali būti pasiekta tik gavus vieningą visų ES valstybių narių pritarimą. Tai patvirtinta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, neseniai priimtu nagrinėjant atskirą, tačiau susijusį klausimą byloje C-237/11.

Pagal Europos Sąjungos veikimo (SESV) 48 straipsnį Europos Parlamento nariai gali nuspręsti pasinaudoti savo naujomis galiomis, kad oficialiai pasiūlytų valstybėms narėms pakeisti Sutartį, jei jos nesiims su tuo susijusių veiksmų.

Komiteto gautos peticijos

Peticijų (PETI) komitetas pastaraisiais metais yra gavęs 7 peticijas, susijusias su Parlamento būstinės vietos klausimu. Visose, išskyrus vieną, remiama vienos ES institucijų darbo vietos idėja.

Vienos iš šių peticijų iniciatoriams pavyko surinkti didelį skaičių parašų ir į ją būtina atkreipti ypatingą dėmesį.

2006 m. Cecilia Malmström (tuomet Švedijoje išrinkta Parlamento narė liberalė, o dabar ES Komisijos narė, atsakinga už vidaus reikalų klausimus) inicijavo interneto peticiją (peticija Nr. 630/2006), kurioje buvo raginama užtikrinti vieną Europos Parlamento būstinės vietą Briuselyje.

Šios kampanijos metu surinkta beveik 1,3 mln. Europos Sąjungos piliečių parašų – tai daugiau negu šiuo metu reikalaujama pagal oficialią Europos Sąjungos piliečių iniciatyvą.

Šį klausimą PETI komitetas svarstė 2008 m. vasarį dalyvaujant daugybei peticijos pateikėjų.

Vėliau Biuras, kaip Parlamento organas, atsakingas už klausimus, susijusius su institucijos veikla, išsiuntė Parlamento pirmininkui laišką susipažinti. 2008 m. gegužę buvo parengtas klausimas, į kurį atsakoma žodžiu, ir rezoliucijos projektas, tačiau Pirmininkų sueiga sustabdė tvirtinimą ir vietoj to paragino Europos Parlamento pirmininką raštu kreiptis į valstybes nares.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	17.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 16 -: 7 0: 4
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marta Andreasen, Margrete Auken, Heinz K. Becker, Victor Boștinaru, Philippe Boulland, Michael Cashman, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Miguel Angel Martínez Martínez, Erminia Mazzoni, Edward McMillan-Scott, Jaroslav Paška, Nicole Sinclair, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Pablo Arias Echeverría, Birgit Collin-Langen, Vicente Miguel Garcés Ramón, Norica Nicolai, Ioannis A. Tsoukalas, Axel Voss
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Francisco José Millán Mon